

POSUDEK BAKALÁŘSKÉ PRÁCE

Jméno a příjmení studenta: Alžběta Šmahová
Název bakalářské práce: The pronunciation of Latin and Greek words in present-day English
(*Výslovnost slov latinského a řeckého původu v současné angličtině*)

Vedoucí bakalářské práce: PhDr. Vladislav Smolka, Ph.D.

- I. Cíl práce a jeho naplnění:
1. Cíl práce byl stanoven a naplněn v souladu s tématem
 2. Cíl práce byl naplněn s drobnými nedostatky
 3. Cíl práce byl adekvátní, ale jen částečně naplněný
 4. Stanovený cíl nebyl naplněn
- II. Struktura práce:
1. Logická, jasná a přehledná
 2. Přiměřená
 3. Uspokojivá
 4. Nevhodná
- III. Práce s literaturou:
1. Výborná: zvoleny a použity vhodné prameny v patřičném rozsahu
 2. Velmi dobrá práce s adekvátními prameny v patřičném rozsahu
 3. Průměrná práce s literaturou
 4. Slabá, chybná nebo nedostačující
- IV. Formální stránka:
1. Odpovídá všem stanoveným požadavkům
 2. Obsahuje drobné formální chyby
 3. Nesplňuje některé zásadní požadavky
 4. Nesplňuje většinu stanovených požadavků
- VI. Jazyková úroveň práce:
1. Výborná
 2. Velmi dobrá
 3. Dobrá
 4. Podprůměrná
- VII. Náročnost zpracování tématu:
1. Velmi vysoká
 2. Vysoká
 3. Střední
 4. Nízká

Vyjádření vedoucího bakalářské práce:

Anglicky psaná bakalářská práce zkoumá anglickou výslovnost slov latinského a řeckého původu, a to především u slovní zásoby, kde paralelně existuje více výslovnostních variant a dochází tedy ke kolísání.

Stručná úvodní část práce je věnována popisu toho, jak v průběhu historického vývoje angličtina absorbovala prvky z různých cizích jazyků, tedy i z latiny a řečtiny, a uvádí příklady lexikálních jednotek, které v různých historických obdobích do angličtiny pronikly. Všímá si i kolísání morfologických tvarů přejatých slov, zejména konkurence původních latinských a řeckých plurálových forem a jejich anglicizovaných podob, a uvádí nejčastější případy latinských a řeckých slovních základů, předpon a přípon, které jsou využívány ve slovotvorných procesech.

Teoretickou část uzavírá velmi stručný komentář o specifických problémech výslovnosti latinských a řeckých slov, který se ovšem omezuje pouze na nakládání se souhláskovými skupinami, které v angličtině neexistují, a na rozdíly mezi samohláskovými digrafy reprezentujícími na jedné straně jednoslabičnou a dvojslabičnou realizaci. Vzhledem k zaměření práce mohl být tento komentář obsáhlejší a mohl podrobněji rozpracovat zejména problém redukce nepřízvučných slabik u slov domácích a přejatých, neboť, jak se ukazuje v praktické části, velká část výslovnostních variant vznikla právě rozdílným přístupem k redukci (či neredukci) nepřízvučných slabik.

Praktická část je v textu pouze naznačena, skutečné výsledky slovníkového výzkumu, který tvoří její podstatu, jsou uvedeny v závěrečných přílohách. Ty obsahují abecedně seřazený přehled slov, u nichž autorka ve výslovnostním slovníku identifikovala dvě či více výslovnostních variant, a jejich přepisy znaky standardní fonetické transkripce. V některých případech jsou uvedeny pouze 2 varianty, britská a americká, bez dalšího kolísání - v tomto případě však odlišná výslovnost pramení spíše z obecných rozdílů mezi oběma základními teritoriálními varietami angličtiny. Z praktického hlediska je přínosem, že autorka uvádí i přehled vlastních jmen latinského a řeckého původu, která se často vyskytují v jazyce filozofie, literární vědy, historie, kultury atd., a liší se někdy i morfologicky od podob běžně užívaných v češtině.

Za pozitivum je třeba považovat užití rozsáhlé odborné literatury a praktický přínos práce pro běžné uživatele angličtiny. Rovněž je třeba vyzdvihnout náročnost fonetického přepisu pomocí standardních transkripčních znaků IPA, což je proces velice pomalý a pracný, a také to, že je práce psána v angličtině.

Na druhou stranu mohl být komentář ke zjištěným výsledkům obsáhlejší a měly být naznačeny obecné tendence, kterým kolísání výslovnostní podoby daných slov podléhá. U bodu 2.3.2 (str. 8) by bylo vhodné uvést alespoň nějaké příklady slov, jejichž podoba byla sekundárně latinizována.

V práci se vyskytují občasné jazykové chyby, namátkou např. (s uvedením čísla strany, kde se vyskytují):

8) chybějící podmět: *...technology is spreading and (it) is necessary to use...*

18) *The very first thing I made ... (= did)*

20) *Většina slov přejatých z ... řečtiny jsou (= je) však spíše odborného charakteru.*

Dále se objevují nečetné (pravděpodobné) překlepy či formální nedostatky:

3) *picture bel(l)ow*

11) *sillabuses*

17) ... are substituted with (n)others...

15-17) V tabulkách nejsou opravena automaticky generovaná počáteční velká písmena na malá.

2) V číselných výrazech se v angličtině obvykle tisíce oddělují čárkou, nejen mezerou, tedy 300,000 místo 300 000.

23 a dále) V přílohách je u transkripce použito úzu převzatého z Wellsova Longman Pronunciation Dictionary oddělovat britskou variantu výslovnosti od americké dvojitou svislou čarou, což je sice zmíněno na str. 35 ve vysvětlivkách k použitým symbolům, ale protože se jedná o velmi důležité odlišení, mohlo to být zmíněno i v úvodu praktické části.

Práce splňuje základní požadavky kladené na tento typ prací, a proto ji doporučuji k ústní obhajobě.

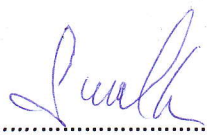
Navrhovaná známka: velmi dobře

Otázky k obhajobě:

Jaká kritéria jste použila pro zařazení či nezařazení lexikálních jednotek do výzkumu/slovníku?

Na str. 6 uvádíte příklad *chaos* a *explain*, tedy neredukovanou a redukovanou nepřízvučnou samohlásku jako důkaz cizosti či naopak zdomácnění dané jednotky v angličtině. Napadá Vás ještě jiný důvod, proč se obě slova v tomto ohledu mohou lišit?

Existence výslovnostních variant může být signálem, že si rodilí mluvčí angličtiny nejsou přesnou realizací jisti. Pokuste se vysvětlit, proč je tomu tak často právě u slov přejatých.

Podpis vedoucího bakalářské práce

Datum: 19.5.2015